

Kulturministeriet

30. oktober 2006

Samlenotat
Rådsmøde (uddannelse, ungdom og kultur) den 13. - 14. november 2006

Kultur

1. Revision af direktivet om ”tv uden grænser”

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om revision af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed

(tv uden grænser) – **side 1**

KOM (2005) 646

- Generel indstilling

2. Henstilling om digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale og digital bevaring – **side 17**

C(2006) 3808

- Vedtagelse af rådskonklusioner

3. Europæisk Kulturhovedstad – **side 25**

a) Rådets afgørelse om Den Europæiske Kulturhovedstad for 2010

- Vedtagelse

b) Rådets afgørelse om udpegning af 2 jurymedlemmer i henhold fællesskabsaktionen ”Europæisk kulturhovedstad”

- Vedtagelse

4. Rådets arbejdsplan for kultur 2005-2006 – **side 27**

a) Kulturens økonomi i Europa

- Udveksling af synspunkter

Ad 1. Revision af direktivet om tv uden grænser”

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om revision af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (tv uden grænser)

KOM (2005) 646

- Generel indstilling

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Resumé

Kommissionens forslag vedrører revision af Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne

vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed ("tv uden grænser"). Hovedformålet med forslaget er at sikre, at udbydere af nye on-demand audiovisuelle tjenester kan udnytte fordelene ved det indre marked på linje med traditionelle tv-virksomheder. Kommissionen vil derfor indføre en teknologineutral regulering. Kommissionen foreslår således – i tråd med Lissabon-processen, herunder forpligtelsen over for bl.a. bedre regulering, og i 2010 strategien – som noget nyt, at det reviderede direktiv skal omfatte såvel traditionelt tv (lineære tjenester) som nye on-demand (ikke-lineære) audiovisuelle tjenester, om end med delvis forskellige regler.

Ifølge forslaget skal alle indholdstjenester – lineære såvel som ikke-lineære – følge nogle basisregler, gerne implementeret ved hjælp af co- eller selvregulering. Lineære tjenester skal derudover fortsat følge de eksisterende regler, dog i en forenklet udgave for så vidt angår reklameregler. Hovedårsagen til denne forskel er, at forbrugerne i højere grad selv vælger on-demand-tjenester, og at lineære tjenester har større samfundsindflydelse.

2. Baggrund

Ifølge art. 26 i det eksisterende direktiv skal Kommissionen hvert andet år forelægge en beretning om gennemførelsen af direktivet og eventuelt fremsætte yderligere forslag for at tilpasse det til udviklingen på tv-området, specielt på baggrund af den seneste teknologiske udvikling. Det har ikke tidligere givet anledning til ændringer i direktivet, bortset fra en mindre opdatering i 1997 (direktiv 97/36/EØF).

Forslaget er fremsat på baggrund af omfattende høringer og konferencer inden for de seneste år.

3. Hjemmelsgrundlag

Med hjemmel i traktatens artikel 47(2) og 55 har Kommissionen den 13. december 2005 fremlagt et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om revision af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed. Direktivet kan vedtages med kvalificeret flertal efter proceduren for fælles beslutningstagen med Parlamentet i artikel 251.

4. Nærhedsprincippet

I sit Explanatory Memorandum fremfører Kommissionen, at nærhedsprincippet er overholdt, da forslaget til ændringer har til formål at sikre lige konkurrencevilkår for ikke-lineære audiovisuelle tjenester i det indre marked. Dette formål kan ikke sikres af medlemsstaterne alene, da tjenesterne er grænseoverskridende.

Da formålet med forslaget vedrører realiseringen af det indre marked, finder regeringen, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

5. Formål og indhold

I sin begrundelse for forslaget anfører Kommissionen, at tv-markedet er ændret dramatisk gennem de seneste år, fordi forbrugerne i den digitale medieverden har fået mange flere muligheder for at modtage audiovisuelle tjenester. Samtidig konkurrerer traditio-

nelle tv-stationer i stigende grad med nye tjenesteudbydere, som tilbyder det samme indhold, men som er underlagt en anden regulering. Det giver ulige konkurrence.

For at sikre, at udbydere af nye on-demand audiovisuelle tjenester kan udnytte fordelene ved det indre marked på linje med traditionelle tv-virksomheder, vil Kommissionen indføre en teknologineutral regulering. Derfor foreslår Kommissionen – i tråd med Lissabon-processen, herunder forpligtelsen over for bl.a. bedre regulering, og i2010 strategien – at det reviderede direktiv skal omfatte såvel traditionelt tv (lineære tjenester) som nye on-demand (ikke-lineære) audiovisuelle tjenester, om end med delvis forskellige regler.

Ifølge forslaget skal alle indholdstjenester – lineære såvel som ikke-lineære – følge nogle basisregler, gerne implementeret ved hjælp af co- eller selvregulering. Lineære tjenester skal derudover fortsat følge de eksisterende regler, dog i en forenklet udgave for så vidt angår reklameregler. Hovedårsagen til denne forskel er, at forbrugerne i højere grad selv vælger on-demand-tjenester, og at lineære tjenester har større samfundsindflydelse.

Væsentlige ændringer

Nedenfor følger en gennemgang af de vigtigste ændringsforslag. De drejer sig især om følgende:

- Udvidelse af direktivets rækkevidde fra alene at være traditionelt tv til også at omfatte on-demand tjenester
- der indføres en ret for tv-stationer til at få korte nyhedsklip fra transmission af vigtige begivenheder, som en tv-station i en anden medlemsstat har købt eneret til
- reglerne om indholdet af tv-reklamer skal også gælde for on-demand tjenester
- reglerne om tv-sponsorering skal også gælde for on-demand tjenester
- visse regler om beskyttelse i tv af mindreårige og den menneskelige værdighed skal også gælde for on-demand tjenester
- som noget nyt tillades produktplacering som en form for sponsorering – det har hidtil ikke været reguleret i direktivet
- reglerne for reklamer i tv forenkles og liberaliseres, så der bliver mulighed for flere afbrydelser i visse programmer, end der er i dag.

Da direktivet er et minimumsdirektiv, er Danmark ikke forpligtet til at liberalisere de eksisterende danske reklameregler eller indføre nye regler om produktplacering. Der er således ikke noget til hinder for at videreføre de gældende danske regler, hvorefter det som hovedregel ikke er tilladt af afbryde programmer med reklameblokke, og hvorefter produktplacering – således som dette er defineret i direktivforslaget – ikke er tilladt.

Definitioner

Formålet er primært at adskille traditionelt tv (lineære tjenester) fra on-demand tjenester (ikke-lineære tjenester), så der ikke opstår tvivl om, hvorvidt en audiovisuel tjenester skal følge basisreglerne eller de mere omfattende tv-regler.

Direktivets navn ændres til "Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [nr. og dato] om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester).

I artikel 1, Definitioner, er der følgende væsentlige nyheder:

- "fjernsynsvirksomhed" er en lineær audiovisuel medietjeneste, hvor udbyderen bestemmer tidspunktet for et programs udsendelse og sammensætter programfladen
- "ikke-lineær tjeneste" er en audiovisuel medietjeneste, hvor brugeren bestemmer tidspunktet for udsendelsen af et bestemt program, som vælges ud fra et udvalg sammensat af udbyderen
- der indføres et nyt begreb, audiovisuel kommerciel kommunikation, som betegner alle former for kommercielle budskaber
- der er fortsat forbud mod skjult reklame, men produktplacering (som hidtil har været anset for skjult reklame) tillades. Det defineres som enhver form for audiovisuel kommerciel kommunikation, der inde i et program viser eller henviser til et produkt, en tjeneste eller logo hertil, normalt mod betaling.

Jurisdiktion

Der er ingen væsentlige ændringer i forhold til senderlandsprincippet. Det skal dog bemærkes, at der er tilføjet nye bestemmelser om muligheden for at gribe ind over for medietjenester, der sendes fra en anden medlemsstat. Bestemmelserne skønnes imidlertid ikke at ændre afgørende ved status quo.

I artikel 2 erstattes "tv-spredningsforetagende" af "medietjeneste udbyder".

Desuden er der i stk. 4 byttet om på rækkefølgen mellem brugen af satellit-uplink og satellit-kapacitet ved fastlæggelsen af, hvilket land der har ansvaret for en medietjeneste fra et 3.land. Dette forslag har baggrund i franske erfaringer med en libanesiske antisemitisk satellit-tv-kanal, der blev udsendt via det franske satellitselskab Eutelsat til de europæiske lande. Derved blev det ifølge reglerne i direktivet et fransk ansvar at forhindre udsendelserne (idet racisme er forbudt i henhold til direktivet). Ved at bytte om på rækkefølgen kan det undgås, at Frankrig automatisk bliver ansvarlig for alle de kanaler, som udsendes via Eutelsat.

Herudover er der tilføjet fire nye stykker, som beskriver, under hvilke forhold medlemsstat A kan gribe ind over for en medietjeneste udbyder fra medlemsstat B, der retter sin virksomhed mod A. Det er en mulighed, hvis medietjeneste udbyderen uretmæssigt har valgt at flytte til B for at undgå de nationale regler i A.

Medlemsstater kan kun gribe ind over for sådanne medietjenester, hvis følgende vilkår er opfyldt:

- Modtagerlandet beder afsenderlandet om at gribe ind
- afsenderlandet griber ikke ind
- modtagerlandet oplyser Kommissionen og afsenderlandet om, at det agter at gribe ind, og

- Kommissionen beslutter, at modtagerlandets foranstaltninger er i overensstemmelse med EU-retten.

I artikel 2a, som fastlægger betingelser og procedurer i forbindelse med medlemsstaters mulighed for at hindre modtagelse af et udenlandsk tv-program, erstattes ”fjernsynsudsendelser” med ”medietjenester” i stk. 1. Stk. 2 og 3 opererer imidlertid fortsat med tv-udsendelser.

Opfordring til selvregulering

I artikel 3 (om medlemsstaters ret til at indføre mere restriktive regler for nationale medietjenester) indføres som noget nyt en opfordring til medlemsstaterne om at indføre selvreguleringssystemer. Sådanne systemer skal være bredt accepteret af de berørte parter, og de skal indeholde effektive håndhævelsesregler.

Korte nyhedsindslag

I artikel 3b indføres som noget nyt en ret for alle tv-stationer fra andre medlemsstater til at få korte nyhedsklip fra transmission af vigtige begivenheder, som en tv-station har købt eneret til. Sådanne korte nyhedsklip skal frit kunne vælges af tv-stationerne fra den transmitterende tv-stations signal. Som minimum skal kilden identificeres.

Basisregler

Artikel 3c – 3h er nye og udgør de basisregler, som alle audiovisuelle tjenester, lineære såvel som ikke-lineære, skal følge. Reglerne drejer sig om identifikation af tjenesteudbydere, om beskyttelse af mindreårige og af den menneskelige værdighed, om fremme af europæiske værker, om indhold og identifikation af reklame og lignende. Herunder indføres som noget nyt mulighed for produktplacering som en form for reklame.

3c (identifikation): Alle av-medietjeneste udbydere skal identificere sig med navn, geografisk adresse, e-mail adresse eller hjemmeside, og evt. hvilken kompetent myndighed udbyderen hører under.

3d (beskyttelse af mindreårige): Medlemsstaterne skal sikre, at audiovisuelle medietjenester under deres jurisdiktion ikke gøres tilgængelige på en sådan måde, at de i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, jf. art. 22.

3e (beskyttelse af den menneskelige værdighed): Medlemsstaterne skal sikre, at audiovisuelle medietjenester og audiovisuelle kommercielle kommunikationstjenester under deres jurisdiktion ikke på nogen måde tilskynder til had på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

3f (”kvoter” mv. for europæiske værker):

- Medlemsstaterne skal, når det er muligt og med passende midler, sørge for, at medietjenester under deres jurisdiktion fremmer produktion af og adgang til europæiske værker.
- Medlemsstaterne skal sikre, at medietjeneste udbydere under deres jurisdiktion ikke sender spillefilm uden for de perioder, som er aftalt med rettighedshaverne.

- Medlemsstaterne skal senest fjerde år efter vedtagelsen af dette direktiv og derefter hvert tredje år rapportere til Kommissionen, hvordan de har implementeret kvote-bestemmelsen.
- Kommissionen skal, på basis af informationen fra medlemsstaterne, rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet.

3g (om reklamer og lign.):

Reglerne i denne artikel eksisterer tillige i det nuværende direktiv. Det nye er, at disse "almindelige" regler udvides til at omfatte al audiovisuel kommerciel kommunikation. Med hensyn til reklamer for alkohol vil der efter forslaget fortsat gælde yderligere betingelser for reklamer udsendt i fjernsyn (i art. 15).

Medlemsstaterne skal sikre, at audiovisuel kommerciel kommunikation leveret af udbydere under deres jurisdiktion overholder følgende regler:

- Klar identifikation som kommerciel kommunikation. Skjult audiovisuel kommerciel kommunikation er forbudt.
- Der må ikke anvendes subliminale teknikker.
- Audiovisuel kommerciel kommunikation må ikke diskriminere på grund af race, køn eller nationalitet, krænke religiøs eller politisk overbevisning, tilskynde til adfærd, der kan være skadelig for sundheden, sikkerheden eller miljøet.
- Alle former for audiovisuel kommerciel kommunikation og teleshop for cigaretter og andre tobaksvarer er forbudt.
- Audiovisuel kommerciel kommunikation for alkoholholdige drikkevarer må ikke rettes til mindreårige og må ikke opfordre til umådeholden indtagelse af alkohol.
- Audiovisuel kommerciel kommunikation må ikke skade mindreårige moralsk eller fysisk. De må derfor ikke direkte tilskynde mindreårige til at købe et produkt eller en service ved at udnytte deres uerfarenhed og godtroenhed eller opfordre direkte til at overtale forældre eller andre til at købe de varer m.v. der reklameres for, udnytte den særlige tillid mindreårige har til forældre, lærere eller andre og må ikke uden grund vise mindreårige i farlige situationer.

Artikel 3h (om sponsorering og produktplacering):

Det er flere nye elementer i denne bestemmelse. Dels udvides reglerne om sponsorering til også at omfatte produktplacering, dels udvides bestemmelsen til at omfatte alle audiovisuelle medietjenester i modsætning til tidligere, hvor den alene omfattede traditionelle fjernsynsprogrammer.

Audiovisuelle medietjenester, dvs. levende billeder som har til formål at informere, underholde eller uddanne generelt ved hjælp af elektroniske netværk, som er sponsorede eller som indeholder produktplacering skal opfylde følgende betingelser:

- Programsætning og indhold af sådanne medietjenester må under ingen omstændigheder påvirkes på en sådan måde, at det influerer på tjenesteudbydere ansvar og redaktionelle selvstændighed.

- De må ikke direkte opfordre til køb eller leje af varer eller tjenester, navnlig må disse ikke fremhæves på særlig måde.
- Seerne skal tydeligt informeres om, at der foreligger aftale om sponsorering eller produktplacering. Sponsorerede programmer skal klart identificeres som sådanne ved, at sponsorens navn, mærke (logo) og/eller andre symboler for sponsoren er angivet ved programmets begyndelse, udsendelse og/eller slutning. Programmer som indeholder produktplacering skal angive dette i begyndelsen af programmet med henblik på at undgå forvirring hos seerne.

Audiovisuelle medietjenester må ikke sponsoreres af virksomheder, hvis hovedvirksomhed er at producere eller sælge cigaretter eller andre tobaksprodukter. Audiovisuelle medietjenester må endvidere ikke indeholde produktplacering af tobaksprodukter eller cigaretter eller i øvrigt indeholde produktplacering fra virksomheder, hvis hovedvirksomhed er at producere eller sælge cigaretter eller andre tobaksprodukter.

Såfremt foretagender, hvis virksomhed omfatter fremstilling eller salg af lægemidler og medicinsk behandling, sponsorerer medietjenester, må denne sponsorering kun fremme foretagendets navn eller image, men ikke bestemte lægemidler eller medicinske behandlinger, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion tjenesteudbyderen hører.

Nyheds- og aktualitetstjenester må ikke sponsoreres og må ikke indeholde produktplacering.

Audiovisuelle medietjenester for børn samt dokumentarprogrammer må ikke indeholde produktplacering.

Definition på europæiske programmer

Artikel 6 (definition på europæiske værker) forenkles, og som noget nyt indgår ko-produktioner produceret i henhold til aftaler mellem EU og 3.lande.

Forenkling og liberalisering af reklamereglerne

Som noget nyt foreslås det, at enkeltstående reklamespots tillades i sportsudsendelser. Herved lovliggøres en praksis, som gennem længere tid har været anvendt i f.eks. Italien. Desuden ændres reglerne om reklameafbrydelser af programmer, så det i højere grad end i dag er op til tv-stationen at placere afbrydelser.

Artikel 10 (om reklamer og teleshopping i fjernsyn):

Reklamer i fjernsyn og teleshopping skal kunne identificeres som sådanne og skal adskilles fra andre dele af programfladen ved hjælp af optiske og/eller akustiske midler. Enkeltstående reklame- og teleshoppingspots skal, bortset fra i sportsprogrammer, være en undtagelse.

Artikel 11 (reklameafbrydelser af programmer):

Reglerne om reklameafbrydelser af programmer foreslås betydeligt forenklet, og således at følgende regulering foreslås:

Medlemsstaterne skal sikre, at reklamer og teleshopping i forbindelse med fjernsynsprogrammer ikke krænker programmets integritet eller indehaverens rettigheder.

Film produceret for tv, spillefilm, børneprogrammer og nyhedsprogrammer kan blive afbrudt af reklamer/teleshopping en gang for hver periode på 35 minutter.

Gudstjenester (eller lign.) må ikke afbrydes med reklamer/teleshopping.

For alle andre programmer såsom serier, underholdningsprogrammer, talkshows og dokumentarprogrammer gælder ingen tidsmæssige krav med hensyn til afbrydelserne.

Det nuværende regelsæt indeholder betydeligt flere programsondringer og tidsintervaller, som skal forløbe mellem reklameafbrydelserne, herunder bl.a. at der som udgangspunkt skal forløbe 20 minutter mellem hver reklameafbrydelse for så vidt angår de programmer, der nu slet ikke foreslås omfattet af tidsintervaller.

Artikel 18 (reklamers omfang):

Reklamer og teleshopping i forbindelse med programmer må højst udgøre 20 % af en klokke-time – dvs. 12 minutter pr. time.

Reglen om reklamers omfang gælder dog ikke meddelelser fra broadcasteren i tilknytning til dennes egne programmer og tilhørende produkter, som er direkte afledt fra programmerne, identifikation af sponsor og produkt placering.

Det nye i denne bestemmelse er, at en nuværende begrænsning på dagligt omfang udgår.

Artikel 20 (særregler for tjenester, der ikke er grænseoverskridende) er ændret, således at medlemsstaterne kan fastsætte andre reklameregler end dem, der nævnes i artikel 11 og 18, ikke alene for tv-kanaler, som ikke kan modtages i andre lande, men også for tv-kanaler med lave seertal.

Andet

Artikel 23a (Kontakt Komiteen) ændres, så også ikke-lineære tjenester omfattes.

Ny artikel 23b (regulerende myndigheder):

1. Medlemsstaterne skal garantere nationale regulerende myndigheders uafhængighed og sikre, at de udøver deres virksomhed på en upartisk og gennemsigtig måde.
2. Nationale regulerende myndigheder skal forsyne hinanden og Kommissionen med den nødvendige information vedrørende anvendelsen af direktivets regler.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om direktivudkastet. *Parlamentet forventes at udtale sig den 30. november 2006.*

7. Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Tv-området er reguleret efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Ikke-lineære tjenester som defineret i forslaget er ikke særskilt reguleret i dansk ret. Det skal dog bemærkes, at der i lov om konkurrence og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 28. juli 2005, er en – uudnyttet - hjemmel for videnskabsministeren til at fastsætte regler for indholdet af informations- og indholdstjenester i det omfang de pågældende tjenester indholdsmæssigt kan sidestilles med radio- eller tv-programmer.

Lov nr. 227 af 22. april 2002 om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel (e-handelsloven), og lov nr. 1389 af 21. december 2005 om markedsføring indeholder bestemmelser om identifikation af tjenesteudbydere, identifikation af kommerciel kommunikation (reklame), beskyttelse af mindreårige samt om hensyn til den menneskelige værdighed.

For så vidt angår Kulturministeriets område skønnes konsekvenserne for lovgivningen at være begrænset. Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed indeholder allerede i dag en (uudnyttet) hjemmel til at indføre regler om ret til korte nyhedsindslag. For så vidt angår produkt placering er dette ikke tilladt i tv (bortset fra produktsporing, dvs. indirekte tilskud i form af vederlagsfri tilrådighedsstillelse af produkter i forbindelse med produktionen af tv-programmer).

Udvidelsen af anvendelsesområdet for direktivet om tv uden grænser til også at omfatte on-demand tjenester vurderes ikke umiddelbart at medføre behov for ændringer af e-handelsloven. Afhængig af den endelige afgrænsning af direktivets anvendelsesområde kan der eventuelt være behov for ændring af markedsføringsloven.

Forudsat at afgrænsningen i Kommissionens forslag vedrørende revision af "tv uden grænser"-direktivet afgrænses til informations- og indholdstjenester der indholdsmæssigt kan sidestilles med tv-programmer, vurderes Kommissionens forslag ikke umiddelbart at have konsekvenser for lovgivning på Videnskabsministeriets område. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der i lovbekendtgørelse nr. 784 af 28. juli 2005 – lov om konkurrence og forbrugerforhold på telemarkedet – er en (uudnyttet) hjemmel for videnskabsministeren til at fastsætte nærmere regler på området. Det kan således være relevant at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse for at implementere direktivet.

På denne baggrund skønnes forslaget konsekvenser for dansk ret at være begrænset, jf. i øvrigt pkt. 10.

8. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien og erhvervslivet

Forslaget har ingen væsentlige statsfinansielle konsekvenser, administrative konsekvenser for det offentlige eller konsekvenser for EU's budget.

Forslaget skønnes ikke at have væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

Forslaget medfører ingen nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

9. Høring

Forslaget har været sendt i en bred høring i branchen: BranchenForbrugerElektronik (BFE), Canal Digital Danmark A/S, CIAC Holding/dk4, Danmarks Lokal-TV Forening, Dansk Annoncørforening, Dansk Handel og Service, Dansk Journalistforbund, Dansk Reklame Film A/S, Danske Dagblades Forening (DDF), Danske Reklamebureauers Branche forening (DRRB), Dansk IT, Dansk Student TV Forening, Den Kristne Producentkomité for Lokalradio og TV, Det Danske Filminstitut, DIF, DR, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forenede Danske Antenneanlæg, Foreningen af Danske Internetmedier, Foreningen af kommercielle Lokalradio og tv-stationer, Foreningen for Dansk Internethandel, IT-Branche foreningen, ITEK, Mesopotamia Broadcast A/S, Producenterne, Radio- og tv-nævnet, Ritzaus Bureau, Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer, Sammenslutningen af Medier i Lokalsamfundet, SAT-gruppen, SMID, TDC, TeamDanmark, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Telia/STOFA A/S, TV 2/Bornholm, TV 2/DANMARK, TV 2/FYN, TV 2/Lorry, TV 2/NORD, TV 2/Øst, TV 2/ØSTJYLLAND, TV 3 (MTG), TV Midt-Vest, TV SYD, TvDanmark, Værkstedssammenslutningen. Der er modtaget svar fra de understregede. Der er desuden kommet svar fra Sonofon, Hi3G.

Direktivets rækkevidde (definitioner) (art. 1)

DR udtrykker tilfredshed med, at forslaget omfatter lineære og ikke-lineære tjenester, men ikke radio.

TV 2/DANMARK støtter forslaget om at udvide direktivets rækkevidde og støtter også, at lineære og ikke-lineære tjenester på visse områder bør reguleres forskelligt. Desuden ønsker TV 2/DANMARK, at det fremgår direkte af definitionen på reklame, at såkaldte egenreklamer ikke er omfattet.

DDF tilslutter sig det ønskelige i at undgå ulig konkurrence mellem massemedier, der har til formål at distribuere audiovisuelt indhold. DDF finder der derfor som udgangspunkt rimeligt, at audiovisuelle medietjenester, der har til hovedformål at distribuere audiovisuelt indhold på Internettet, og som derfor kan anses som direkte konkurrenter til de traditionelle tv-stationer, omfattes af de samme minimumsregler som traditionelle tv-stationer. DDF udtrykker endvidere tilfredshed med, at den elektroniske udgave af aviser ikke er omfattet af forslaget.

Dansk Journalistforbund finder det overordentlig relevant, at direktivet opdateres og udvides i forhold til den udvikling, der gør sig gældende for tv med mange flere elektroniske platforme.

Viasat er grundlæggende enig i, at der bør være et sæt regler, som alle medietjenester i EU skal underlægges, både lineære og ikke-lineære. Kun på den måde bliver reguleringen teknologineutral.

Producentforeningen tilslutter sig forslaget om udvide de basale principper i direktivet til at omfatte ikke-lineære audiovisuelle tjenester, da de er ved at blive vigtige distributionskanaler.

SLS ønsker, at tv-stationers såkaldte egenreklamer skal være omfattet af reglerne om reklamers omfang.

IT-Branchen finder, at udvidelsen er meget væsentlig og principiel, og tvivler på, at der er et reelt behov for udvidelsen af rækkevidden. De peger desuden på, at markedet for IP-tjenester ikke kan afgrænses til EU, og at specifikke regler derfor vil kunne virke hæmmende for de europæiske aktører på et globalt marked. ITB finder, at målet om en teknologineutral regulering skal nås gennem en deregulering af de traditionelle tv-tjenester. Herudover er ITB skeptisk over for at udstrække dele af den gældende medie-regulering til lineære av-tjenester som f.eks. web-tv. Disse aktører opererer i et globalt marked, og en særlig europæisk regulering kan indebære, at disse aktører vælger at etablere sig uden for Europa.

ITEK finder, at e-handelsdirektivet udgør et godt grundlag for reguleringen af online-tjenester, og at der derfor ikke er behov for flere regler. ITEK accepterer, at definitionen af broadcasting skal ændres, så den inkluderer tjenester, der er helt identiske med traditionelle tv-tjenester, altså flow-tv, også når de leveres på en anden platform som f.eks. Internettet.

SBS TV finder, at yderligere regulering end den allerede gældende via e-handelsdirektivet af ikke-lineære tjenester vil kunne svække udviklingen af supplerende ikke-lineære tjenester hos udbyderne af traditionelle tv-programmer og dermed lede til en svækkelse af disse medievirksomheder generelt.

Sonofon mener, at det giver anledning til stærk bekymring, at de ikke-lineære audiovisuelle tjenester foreslås omfattet af direktivet. Sonofon finder, at der lægges op til at overføre en detaljeret regulering udviklet under helt andre tekniske og mediemæssige forhold til et dynamisk marked, og at effekten må forventes at blive en nedgearning i væksten på konvergensområdet.

Canal Digital finder, at teknologineutral lovgivning generelt er et positivt skridt, men at det ikke må blive et mål i sig selv – og at der på dette område allerede er et utal af regler.

Hi3G foreslår, at man helt undlader at regulere ikke-lineære tjenester og i øvrigt indfører nogle undtagelser i reglerne for lineære tjenester, så det f.eks. bliver muligt for mobile tjenester at vise enkeltstående reklameindslag også i andre programtyper end sportsprogrammer.

Jurisdiktion (art. 2)

TV 2 finder, at tilføjelsen af stk. 7-10 i artikel 2 indebærer en væsentlig processuel lettelse i tilfælde af, at en medlemsstat ønsker at iværksætte foranstaltninger mod en broadcaster, som er etableret i en anden medlemsstat.

Radio- og tv-nævnet er som udgangspunkt enig i at bevare det gældende afsenderlandskriterium, men finder, at det ville være en forbedring, hvis sproget (herunder tekstning) i programmerne tillige indføres som et af flere kriterier til afgørelse af, i hvilken medlemsstat en tv-station er hjemmehørende. Nævnet foreslår desuden, at det overvejes at indføre markedsandel som endnu et kriterium.

Samarbejdsforum for Danske Lytter- og seerorganisationer (SLS) ser gerne, at der indføres bedre muligheder for at gribe ind over for medietjenester, der sendes fra en anden medlemsstat, men mener ikke, at forslaget opfylder dette ønske.

Danske Dagblades Forening tilslutter sig, at det er oprindelseslandsprincippet, der gælder, bl.a. fordi det er nødvendigt for at sikre den frie udveksling af informationer og

audiovisuelle programmer i det indre marked, og fordi det skaber den fornødne klarhed og retssikkerhed for de audiovisuelle medietjenester.

Viasat finder, at senderlandsprincippet er grundlæggende for internationale medievirksomheders eksistens. Hvis tv-kanaler skulle reguleres efter et modtagerlandsprincip, ville de praktiske og juridiske vanskeligheder være af et meget betydeligt omfang, bl.a. fordi reglerne for tv-programmers indhold er meget forskellig fra land til land.

ITEK finder, at der fortsat bør reguleres efter senderlandsprincippet. ITEK ønsker en harmonisering af reguleringen i hele EU.

SBS TV støtter, at forslaget ikke ændrer principielt ved afsenderlandsprincippet, men finder, at de nye artikler 7-10 i artikel 2 er uklare og medfører risiko for, at modtagerlande på et løst grundlag vil blokere udsendelser fra andre lande. SBS TV anser det for betænkeligt at ændre den nuværende praksis med brug af domstolen ved afgørelse af, om der er sket omgåelse af senderlandsprincippet.

Canal Digital mener, at senderlandsprincippet bør bevares.

Forbrugerombudsmanden går ind for, at det er modtagerlandets regler, som gælder. Det er endnu vigtigere, nu hvor de forskellige teknikker i netsamfundet får indpas. Det vil gøre det enkelte lands beskyttelse af forbrugerne effektiv, idet landets egne regler ikke vil kunne blive omgået ved, at virksomhederne opsøger opsenderlande med lempeligere reklameregler (forumshopping).

Sam- og selvregulering (art. 3)

TV 2/DANMARK støtter muligheden for at indføre co- eller selvregulering og ønsker det præciseret i artikel 3, at ikke alene co-regulering, men også selvregulering er mulig.

Radio- og tv-nævnet tilslutter sig, at der sker en forenkling af reglerne og at der indføres co-regulering med branchen.

Korte nyhedsindslag (art. 3b)

TV 2/DANMARK er imod bestemmelsen, da den indebærer et indgreb i kontraktfriheden. Under alle omstændigheder bør formuleringen ændres, så den bliver subsidiær i forhold til nationale ordninger på området.

DDF finder, at eneretshaveren til begivenheder, der har offentlighedens interesse, skal give andre medier – og ikke kun tv-stationer i andre medlemsstater – ret til at sende korte nyhedsindslag.

Dansk Journalistforbund går ind for, at tv-stationer får ret til at få korte nyhedsklip fra transmission af vigtige begivenheder, som en tv-station i en anden medlemsstat har købt eneret til.

MTG finder, at forslaget om ret til korte nyhedsklip er til skade for rettighedshaverne, specielt på sportsområdet. Det samme gælder den eksisterende bestemmelse i art. 3a om udsendelse af vigtige (sports)begivenheder i landsdækkende, gratis tv.

Hvis art. 3b bevares, ønsker MTG at beskytte rettighedshaverne mest muligt, f.eks. ved at tilføje en regel om, at der skal gå to timer fra begivenhedens slutning, før andre end eneretshaveren kan sende nyhedsklip, eller en regel om, at der skal være en forudgående aftale mellem eneretshaveren og andre tv-stationer om retten til at sende korte nyhedsklip.

BFE er imod forslaget om retten til korte nyhedsklip, idet de er en vigtig indtægtskilde for både medietjenester og sportsindustrien.

ITEK kan ikke tilslutter sig forslaget om ret til korte nyhedsindslag.
SBS-TV vil ikke anbefale at indføre en ret til korte nyhedsindslag.
Canal Digital går ikke ind for at indføre en ret til korte nyhedsindslag.

Identifikation (art. 3c)

Beskyttelse af mindreårige (art. 3d) og beskyttelse af den menneskelige værdighed (racisme mv.) art. 3e)

SBS-TV går ind for, at den beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed som kendes for tv-udbydere, udvides til at omfatte on demand-tjenester.

Fremme af europæiske værker (art. 3f)

Dansk Journalistforbund afviser krav om kvoter af europæiske programmer og uafhængige produktioner.

MTG finder principielt, at kvoterne for europæiske programmer og uafhængige produktioner ikke bør gælde for kommercielle tjenester – ikke-lineære såvel som lineære. Hvis kvoterne skal bevares for lineære tjenester, bør der være noget lignende for ikke-lineære tjenester.

Producentforeningen ønsker, at også udbydere af ikke-lineære tjenester bør engagere sig i uafhængig produktion, og ikke kun i europæiske produktion.

Reklameregler (art. 3g)

TV 2/DANMARK ønsker, at forbudet mod diskriminering (art. 3g, c) skal omfatte de samme kategorier som er omfattet af beskyttelse af den menneskelige værdighed (art. 3e).

MTG finder, at der bør være ens regler om indhold af reklamer for lineære og ikke-lineære tjenester.

BFE finder liberaliseringerne fornuftige.

Sponsorering og produktplacering (art. 3h)

DR mener, at produktplacering skal defineres mere præcist.

TV 2/DANMARK finder det vigtigt, at markering af produktplacering differentieres i forhold til kravene til sponsorkreditering, så de to typer af kommerciel kommunikation ikke bliver forvekslet.

Radio- og tv-nævnet tilslutter sig reglerne om produktplacering. Det påpeger, at det bør være et nationalt anliggende at definere børneprogrammer, hvis de skal friholdes for produktplacering.

SLS er betænkelig ved at tillade produktplacering, da det vil betyde en forøgelse af denne reklameform, som for forbrugerne er skjult reklame.

Dansk Journalistforbund går ikke ind for at tillade produktplacering.

MTG går ind for de foreslåede regler om produktplacering.

IT-B Branchen går ind for, at der åbnes op for produktplacering.

BFE er tilfreds med de foreslåede regler om produktplacering.

SBS-TV er positiv over for produktplacering.

Canal Digital er positiv over for produktplacering.

Forbrugerombudsmanden er imod produktplacering, fordi det gør adskillelsen mellem programmer og reklame flydende, og det forringer forbrugerbeskyttelsen.

DRRB hilser det velkommen, at der indføres regler for produktplacering.

Reklamer i tv (art. 10)

MTG ønsker restriktionerne på isolerede reklamespots fjernet.

Hi3G finder, at reklamereglerne er uegnede til mobil modtagelse, fordi lineære mobile tjenester bruges på en anden måde end traditionelt tv – hele reklameblokke fylder for meget, og der ønskes i stedet ret til at benytte enkeltstående reklameindslag.

DRRB ønsker en definition på og regulering af tv-stationers egenreklame, som af seerne opleves som enhver anden form for reklame.

Reklameafbrydelser af tv-programmer (art. 11)

SLS er kritisk over for liberaliseringen af reglerne om reklameafbrydelse af programmerne.

MTG er generelt tilfreds med liberaliseringsforslagene, men ønsker dog 35 minutters-regelen for film mv. fjernet.

ITEK finder det unødvendigt at have en særregel for afbrydelser af film.

SBS-TV finder det positivt, at reklamereglerne forenkles. Men de ønsker yderligere liberalisering mht. omfang og placering af reklamer.

DRRB går ind for de foreslåede liberaliserede regler.

Omfang af reklamer (art. 18)

TV 2/DANMARK foreslår, at det daglige omfang af reklamer bevares, og at det klokke-timereguleringen ophæves – (hvilket er det modsatte af Kommissionens forslag). Alternativt foreslås, at kriterierne ændres fra 1 klokke-timer til 3 klokke-timer, og at grænsen for omfanget hæves til 25 pct. Desuden foreslås, at man ved direkte sportstransmissioner kan overføre ”opsparat reklametid” fra en klokke-timer til den næste, således at den samlede reklametid ikke overstiger grænsen på 20 pct.

Radio- og tv-nævnet tilslutter sig forslaget om alene at bevare en begrænsning af reklame pr. klokke-timer.

DRRB tilslutter sig forslaget, men ønsker at tilføje en regel om egenreklamers omfang.

Andet

Pirateri

MTG, BFE, ITEK, Sonofon, Canal Digital gør opmærksom på, at pirateri er et stadig voksende problem, og de opfordrer til strengere regulering på europæisk plan.

Reklame mv.

Forbrugerombudsmanden finder, at der ikke bør være reklameblokke før og efter børne – og ungdomsprogrammer og –film. Mht. sponsorering mener forbrugerombudsmanden, at det ikke bør være tilladt at vise sponsorkreditering i løbet af programmet, at producenter og sælgere af tobak, alkohol og medicinalvarer ikke bør kunne optræde som sponsorer, at børneprogrammer og børnefilm ikke bør kunne sponsoreres. Forbrugerombudsmanden mener desuden, at der bør indføres begrænsning i reklamer rettet mod børn og unge for usunde føde- og drikkevarer. Endelig finder forbrugerombudsmanden,

at reklamers indhold bør være reguleret af generelle og horisontale basis regler og således ikke ske i dette direktiv.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen accepterer i princippet forslaget om at inkludere tv-lignende ikke-lineære (on demand) tjenester i det reviderede direktiv under forudsætning af, at udvidelsen af anvendelsesområdet fastlægges tilstrækkelig præcist. Det er efter regeringens opfattelse vigtigt at sikre en ensartet regulering af audiovisuelle tjenester, som ligner hinanden.

Regeringen finder, at direktivet fortsat skal baseres på afsenderlandsprincippet, fordi det er det eneste administrerbare princip, og fordi det indre marked er baseret på dette princip.

Med hensyn til regulering af reklame i tv finder regeringen forslagene for vidtgående. Både af hensyn til forbrugerne og til programmernes integritet mener regeringen, at der som udgangspunkt ikke skal tillades flere reklameafbrydelser i programmerne, end der er tilladt i dag.

Regeringen ser velvilligt på forslaget om at indføre regler om produktplacering. Det er dels fordi produktplacering allerede forekommer internationalt i dag, og det derfor af hensyn til forbrugerne er vigtigt at oplyse herom, dels fordi medieudviklingen vil medføre, at reklamefinansierede tv-kanaler fremover må forventes at skulle hente en større andel af deres indtægter på denne måde. Regeringen ønsker at give danske tv-føretagender samme mulighed for finansiering af programmer som tv-føretagender i andre lande.

Endelig finder regeringen, at der ikke er behov for at indføre obligatoriske regler om ret til korte nyhedsindslag – dette område varetages bedst gennem frivillige aftaler parterne imellem.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er sket en betydelig udvikling i forhandlingerne, særlig på det område, der vedrører direktivets anvendelsesområde (rækkevidde). Der udestår dog fortsat en række uafklarede spørgsmål.

Med hensyn til anvendelsesområdet er der fortsat meget bred enighed om, at visse audiovisuelle on-demand medietjenester skal være omfattet af direktivet. I løbet af forhandlingerne er der opnået bred opbakning til en præcisering af definitionerne på de omfattede tjenester, idet de foreslås betegnet som "tv-lignende" – der arbejdes stadig på formuleringen, men hensigten er at indsnævre feltet af omfattede tjenester, så der udelukkes en række tjenester såsom weblogs og andre brugergenererede tjenester.

Der er desuden enighed om at præcisere, at spil ikke er omfattet af forslaget.

Med hensyn til jurisdiktionsspørgsmålet har der været forsøg på at gøre det muligt for medlemsstaterne at fravige afsenderlandsprincippet i visse tilfælde. Der har dog ikke været opbakning hertil.

Der er bred enighed om, at medlemsstaternes mulighed for at gribe ind over for tjenester, der overtræder bestemmelserne om menneskelig værdighed (racisme mv.) skal gælde for on-demand tjenester såvel som for lineære tjenester.

Kommissionens forslag i art. 3b om ret til korte nyhedsindslag skulle oprindeligt alene gælde i lande, hvor der eksisterer sådanne regler på national basis. Der har imidlertid vist sig at være betydelig opbakning – incl. fra Kommissionen – til at ændre forslaget, så det bliver obligatorisk for alle medlemsstater at garantere denne ret.

Der er bred tilslutning til de foreslåede liberaliserede reklameregler, herunder, at film, spillefilm, børneudsendelser og nyhedsudsendelser skal kunne afbrydes af reklamer én gang for hver 30 minutter – og således ikke for hver 35 minutter som foreslået af Kommissionen.

Kommissionens forslag om at inkludere særlige regler om produktplacering – som er uomtalt i det gældende direktiv – i sponsorbestemmelserne er undergået visse ændringer i løbet af forhandlingerne. Det foreslås nu dels, at produktplacering får sin egen paragraf, dels at produktplacering skal betragtes som skjult reklame og altså ulovligt, medmindre visse bestemmelser overholdes. Der er dog ikke substansændring i forhold til Kommissionens forslag.

12. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 11. maj 2006 forud for rådsmøde (uddannelse, ungdom, kultur) den 18. maj 2006 med forudgående udsendelse af notat af 1. maj 2006.

Ad 2. Henstilling om digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale og digital bevaring

C(2006) 3808

- Vedtagelse af rådskonklusioner

Nyt notat.

1. Resumé

Som en opfølgning på Kommissionens meddelelse fra 2005 "i2010: Digitale biblioteker" (strategioplæg) har Kommissionen fremlagt en meddelelse om digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale samt digital bevaring, som er tre hovedindsatsområder, der i ovennævnte materiale er udpeget til at forbedre adgangen til Europas kulturarv og udnytte den til formål som uddannelse, arbejde, fritid og kreativitet. Meddelelsen ledsages af en henstilling, som har til formål at fremhæve det fulde økonomiske og kulturelle potentiale ved Europas kulturarv gennem Internettet.

Udspillet er en del af initiativet "i2010 – et europæisk informationssamfund for vækst og beskæftigelse" fra 2005, som har til formål at sikre den bedst mulige udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologier til skabelse af økonomisk vækst, beskæftigelse og livskvalitet.

I henstillingen opfordrer Kommissionen på grundlag af en såkaldt "fleksibel koordinationsmetode" medlemsstaterne til at iværksætte flersidede indsatser til fremme af digitalisering, online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale og digital bevaring. F.eks. gennem kortlægning af igangværende digitaliseringsindsatser, udvikling af kvantitative målsætninger for digitalisering, etablering af offentlige og private partnerskaber m.h.p. nye finansieringskilder, fremme af fælles digitaliseringsstandarder, afklaring af ophavsretsspørgsmål, kortlægning af lovgivningsmæssige barrierer, udarbejdelse af handlingsplaner, informationsudveksling mv. Der er lagt op til, at medlemsstaterne afrapporterer hvert andet år om opfyldelsen af de forskellige delhenstillinger.

Med baggrund i og som kvittering for henstillingen har det finske formandskab fremlagt udkast til rådskonklusioner, som forventes vedtaget på rådsmødet.

2. Baggrund

Efterspørgslen efter digitalt indhold stiger eksplosivt samtidig med, at udviklingen i informations- og kommunikationsteknologier giver stadigt flere muligheder for tilgængeliggørelse af indhold online. Som led i "i2010-strategien" for et europæisk informationssamfund for vækst og beskæftigelse har Kommissionen prioriteret "Digitale biblioteker" (forstået som strukturerede samlinger af digitalt indhold) som et hovedindsatsområde. Europa har således gennem sin rige og mangfoldige kulturarv og digitaliseringsinitiativer store muligheder for at sikre bred adgang og kendskab til Europas kulturer og kulturarv samt fremme kreativitet, økonomisk vækst og beskæftigelse.

Der bør derfor tilvejebringes de rette rammebetingelser for, at digitalt indhold bidrager til vækst og kreativitet i EU, samt at EU ikke halter bagud i konkurrencen med lande uden for Europa om sikring af digitalt indhold online. En satsning på digitalt indhold kan give både kulturelle, sociale og økonomiske gevinster, og området bør derfor spille en central rolle i EU's vidensøkonomi.

Der er imidlertid en lang række økonomiske, organisatoriske, tekniske og juridiske udfordringer forbundet med at bringe det fulde økonomiske og kulturelle potentiale frem ved digitalisering af kulturarven.

Af konkrete eksempler på udfordringer kan nævnes;

- massive investeringer i digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt indhold i andre ikke-europæiske lande som f.eks. USA, Kina og Indien og dermed stor konkurrence fra disse lande,
- medlemsstaternes fragmenterede digitaliseringsindsatser med manglende overskuelighed og gennemsigtighed samt risiko for dobbeltarbejde til følge

- manglende eller mangelfulde planer i medlemsstaterne for bevaring af digitalt indhold med risiko for, at det går tabt
- manglende fælles digitaliseringsstandarder og interoperabilitet

På baggrund af reaktioner på oplægget i Kommissionens meddelelse "i2010: Digitale biblioteker" fra 2005, herunder fra kulturinstitutioner, industrier og andre interessenter ved en af Kommissionen foranstaltet offentlig online høring, opfordrer Kommissionen nu til konkrete skridt til fremme af EU koordination, der kan gøre fordelene ved digitalisering og digital bevaring konkrete og håndgribelige for europæiske borgere.

3. Hjemmelsgrundlag

Med hjemmel i specielt traktatens artikel 211 (Kommissionens opgaver og initiativer) har Kommissionen fremlagt en meddelelse med en henstilling om digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale og digital bevaring. Kommissionen henviser til, at digitalt indhold udgør en kerneværdi for europæiske aktørers konkurrenceevne, idet digitalt kulturelt indhold leverer et centralt input til store IKT-industrier og et væsentligt bidrag til sektorer som medie-, turisme- og uddannelsesindustrierne. Kommissionen finder det derfor nødvendigt at ansøre til bedre udnyttelse i EU af det socio-økonomiske potentiale ved digitalt kulturelt indhold.

4. Nærhedsprincippet

Kommissionen har i sit ledsagende Impact Assessment til henstillingen anført, at en koordineret indsats på EU-plan er nødvendig i lyset af udfordringernes væsentlige og europæiske omfang, de tilknyttede problemstillingeres grænseoverskridende væsen og de transnationale dimensioner ved de teknologiske, økonomiske og organisatoriske valg, der skal træffes m.h.p. at opnå ønskede resultater. Skønt medlemsstaterne har iværksat initiativer til at tilgængeligøre kulturelt indhold online, er der tale om meget fragmenterede indsatser. Kommissionen har allerede søsat initiativer til at mobilisere medlemsstaterne til et samarbejde på området f.eks. gennem eEurope 2002 Handlingsplanen, Lund Handlingsplanen fra 2005, eContentplus programmet og forskningsprogrammerne. De nuværende indsatser rundt omkring i Europa udgør imidlertid brikker til et puslespil, og kun ved at sætte de forskellige brikker sammen, kan man få bragt fordelene ved digitalt indhold for vækst, konkurrenceevne og livskvalitet frem. Dette kan kun effektivt opnås på EU-plan, idet en koordineret indsats vil kunne bidrage til at undgå dobbeltarbejde og fremme synergier mellem medlemsstaterne.

For at opfylde målsætningerne har Kommissionen valgt en fleksibel koordinationsmetode som den mest fordelagtige. Dette i modsætning til en "vent og se" eller en "stærk top-down" tilgang, som begge anses for at være mindre hensigtsmæssige.

Regeringen finder med henvisning til det allerede eksisterende europæiske samarbejde om digitaliseringsindsatser vedrørende kulturarven og indsatser vedr. digital bevaring, at en bedre og forøget koordinering vil kunne bringe fordele, som ikke kan opnås ved, at medlemsstaterne handler alene eller hver for sig. Regeringen deler derfor Kommissionens opfattelse.

5. Formål og indhold

Meddelelsen om digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale og digital bevaring giver en kort præsentation af baggrund og ramme for den ledsagende henstilling:

Dokumentet tager udgangspunkt i det vigtige i yderligere at fokusere på digitalisering af Europas kulturer og kulturarv til fremme af EU's konkurrenceevne og indsats på kultur- og kulturbevaringsområdet.

Medlemsstaters og andre interessenters reaktioner på Kommissionens meddelelse om "i2010: Digitale biblioteker" fra 2005 har bekræftet behovet for en mere koordineret indsats på området. Derfor har Kommissionen taget skridt til at rette en henstilling, der har til formål at fremme en mere koordineret tilgang i medlemsstaterne til centrale spørgsmål vedr. digitalisering, online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale (bøger, aviser, fotografier, museumsgenstande, arkivariske dokumenter og audiovisuelt materiale) og digital bevaring. Endvidere til at bidrage til en flersproget fælles adgangsportal til Europas distribuerede kulturelle arv.

Initiativet skal ses i sammenhæng med følgende fællesskabspolitikker:

- Lissabon-målene om vækst, beskæftigelse og social samhørighed
- EU-indsatser på kulturområdet
- EU's forskningsdagsorden
- Den kommende samhørighedspolitik, herunder specielt innovation og viden
- Fællesskabets og internationale regler vedr. ophavsret og beslægtede rettigheder.

Henstillingen om digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt indhold og digital bevaring peger på konkrete indsatsområder, der kan bidrage til investeringsindsatser i digitalisering og digital bevaring, undgå fragmentering af indsatser i EU og udvikle synergier samt bane vejen for en fælles adgangsportal til europæisk distribueret digitalt indhold.

Med hensyn til *digitalisering og online tilgængeliggørelse* henstilles medlemsstaterne til:

- at skabe overblik over igangværende og kommende indsatser vedr. digitalisering af kulturelt materiale,
- at udvikle kvantitative målsætninger for digitalisering af analogt materiale, herunder også med henblik på omfanget af mulige bidrag til et fælles europæisk digitalt bibliotek,
- at fremme partnerskaber mellem kulturinstitutioner og den private sektor m.h.p. nye kilder til finansiering af digitalisering,
- tilvejebringe digitaliseringsfaciliteter, der kan indgå i et samarbejde med kompetencecentre i Europa,
- at bidrage indholdsmæssigt og teknisk til en fælles adgangsportal (et virtuelt europæisk digitalt bibliotek)

Med hensyn til *digital bevaring* henstilles medlemsstaterne til:

- at etablere nationale strategier for langsigtet bevaring af og adgang til digitalt materiale under iagttagelse af ophavsretten,
- at udveksle oplysninger på tværs af landene om strategier og handlingplaner,
- at skabe mulighed for offentlige institutioners kopiering og tilgængeliggørelse af kulturelt materiale til bevaringsformål under iagttagelse af ophavsretten,
- at holde sig orienteret om udviklingen på området i andre lande for at undgå, at medlemsstaterne går i forskellige retninger
- at skabe mulighed i lovgivningen for bevaring af web-indhold

Der lægges op til, at medlemsstaternes rapporterer hvert andet år om gennemførte indsatser i henhold til henstillingen.

Udkast til rådskonklusioner, som er formandskabets kvittering for Kommissionens henstilling, støtter de underliggende strategiske mål og den foreslåede metode i Kommissionens henstilling om digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt indhold og digital bevaring.

Det understreges, at det fremtidige arbejde skal baseres på allerede eksisterende europæiske og nationale initiativer og skal have til formål at opnå en afbalanceret koordinering mellem biblioteker, museer og arkiver.

Det noteres, at Kommissionen

- har intention om at iværksætte undersøgelser vedr. udviklingen i digitaliseringen af kultur indenfor EU, vedr. den socio-økonomiske virkning af langtidsbevaring af digitale ressourcer og vedr. den socio-økonomiske virkning af public domain ressourcer.
- ønsker at medfinansiere et netværk af kompetencecentre vedr. digitalisering og digital bevaring under det 7. rammeprogram for forskning og udvikling.

Det anerkendes, at der er forskellige udgangspunkter for indsatsen vedr. digitalisering af kulturelt indhold og digital bevaring i de enkelte medlemsstater.

Der gives opfordringer til, hvordan medlemsstaterne og Kommissionen kan følge op på henstillingens målsætninger.

Medlemsstaterne inviteres således til

- at styrke de nationale strategier og mål vedr. digitalisering og digital bevaring
- Styrke koordinering inden for og mellem medlemsstater
- bidrage til det Europæiske Digitale Bibliotek
- bidrage til en oversigt over tiltag på europæisk plan.
- forbedre rammebetingelserne for digitalisering og online adgang til kulturelt materiale og digital bevaring.

Kommissionen inviteres til

- at stimulere og koordinere arbejdet hen imod et Europæisk digitalt Bibliotek
- at bidrage til forbedret policy koordinering
- at vurdere udviklingen i medlemsstaterne for så vidt angår relevante emner og vurdere udviklingen hen imod et Europæisk Digitalt Bibliotek
- at håndtere rammebetingelserne for digitalisering, online adgang og digital bevaring.

I et bilag til konklusionsudkastet er angivet en tidsplan for gennemførelse af de opstillede mål fra 2007 til 2009.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om meddelelsen.

7. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser.

Henstillingens anbefalinger er i overensstemmelse med allerede gennemførte og planlagte tiltag i Danmark vedr. digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale og digital bevaring.

Lovgivningen er således allerede indrettet, så det er muligt at bevare kulturelt materiale digitalt, og der er afsat midler til indsatser vedr. langtidsbevaring af digitalt materiale.

Der er nedsat en styregruppe for digital bevaring på tværs af arkiver, biblioteker og museer, som har til opgave at koordinere den nationale indsats og varetage den internationale kontakt i forhold til digital bevaring. Styregruppen påbegyndte sit arbejde juni 2006.

Endvidere skal der nedsættes en bredt sammensat arbejdsgruppe, under Kulturministeriets ledelse, med repræsentanter for de relevante offentlige myndigheder, institutioner og organisationer, som får til opgave at udarbejde forskellige forslag til digitalisering af udvalgte, prioriterede dele af kulturarven med henblik på bevaring, formidling og tilgængeliggørelse heraf. Denne arbejdsgruppe vil naturligt skulle inddrage overvejelser vedr. de forslag, som er stillet i Kommissionens henstilling, formandskabets forslag til Rådskonklusioner, og de initiativer, de munder ud i. Arbejdsgruppen vil blandt andet have til opgave at kortlægge ophavsretlige problemstillinger, som knytter sig til digitalisering og tilgængeliggørelse af kulturarven

Danmark har således allerede igangsat et arbejde, som skal udmønte sig i forskellige forslag til digitalisering af udvalgte, prioriterede dele af kulturarven, styrke koordinering inden for og mellem medlemsstater samt bidrage til en oversigt over tiltag på europæisk plan.

8. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Henstillingen falder godt i tråd med de igangværende og planlagte nationale initiativer vedrørende digitalisering, digital bevaring og tilgængeliggørelse af kulturarven. Der er tale om en rekommandation, som ikke skaber retlige forpligtelser i forhold til medlemsstaterne.

Henstillingen lægger op til en fleksibel koordinering af indsatsen vedrørende digitalisering, hvor det anerkendes, at der er særdeles forskellige udgangspunkter for indsatsen vedr. digitalisering af kulturelt indhold og digital bevaring i de enkelte medlemsstater. Det indgår således også i rekommandationen, at medlemsstaternes afrapportering vedr. digitalisering sker på baggrund af målsætninger, medlemsstaterne selv opstiller.

Kommissionen ønsker at tage initiativer for at understøtte henstillingen på fælleseuropæisk plan. Udgifterne til disse initiativer vil blive afholdt over EU's budget og finansieret inden for rammerne af eContentplus programmet og 7. rammeprogram for forskning. Herudover vil der være statslige udgifter i form af national medfinansiering til konkrete initiativer, og der er lagt op til, at medlemsstaterne – afhængig af kapacitet – evt. skal deltage i udviklingen af et netværk af kompetencecentre. Udgifter til national medfinansiering, udvikling af kompetencecentre mv. afholdes inden for eksisterende bevillinger.

9. Høring

Kommissionens henstilling og formandskabets kvittering i form af udkast til rådskonklusioner har været sendt i høring hos følgende parter: Statens Arkiver, Det Kongelige Bibliotek, Statsbiblioteket, Statens Museum for Kunst, Nationalmuseet, Biblioteksstyrelsen, Kulturarvsstyrelsen, Det Danske Filminstitut, DR, Samrådet for Ophavsret og Ophavsretligt Forum, Det Strategiske Forskningsråd og Forskningsrådet for Kultur og Kommunikation.

De understregede institutioner har afgivet høringssvar.

Samrådet for Ophavsret og Ophavsretligt Forum har videresendt materialet til høring hos deres medlemmer. Heraf har følgende afgivet udtalelse: Udvalget til Beskyttelse af Videnskabeligt Arbejde (UBVA), Forlæggerforeningen, Dansk Forfatterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Magasinpressens Udgiverforening, Danske Skønlitterære Forfattere, Danske Reklame- Relationsbureauers Brancheorganisation, Foreningen Danske Designere.

Endvidere har TV2 afgivet udtalelse.

Det Kongelige Bibliotek og Kulturarvsstyrelsen stiller sig positivt overfor Kommissionens initiativ. Det Kongelige Bibliotek anfører, at der kan opnås hurtigere og bedre resultater, samt at man kan udnytte synergieffekter og erfaringer ved at støtte sig mere aktivt på det samarbejde, som er etableret i en europæisk ramme.

Statsbiblioteket er enige i behovet for en indsats og er enige i, at der ligger et stort potentiale i digitalisering, både kulturelt og kommercielt. De ønsker dog at gøre opmærksom på følgende:

- 1) Både bevarings- og formidlingshensyn taler for, at man fra starten anlægger et bredere perspektiv og medtager alle medier, ikke kun tekst/trykt materiale.
- 2) Borger/brugerinvolvering i udvælgelse af materiale bør fremhæves. Det er med til at sikre, at det digitaliserede faktisk benyttes.
- 3) Der er behov for en stærkere indsats for at sikre effektive og enkle modeller for (licens)aftaler og for administration af dem.
- 4) En portal som fælles indgang til digitaliseret kulturarvsmateriale i Europa kan være hensigtsmæssig, men det bør sikres, at en sådan portal ikke kommer til at monopolisere adgangen.

Statens Arkiver følger udviklingen med interesse, men har i øvrigt ikke bemærkninger.

Det Danske Filminstitut finder det overordnede perspektiv om samarbejde omkring et omfattende projekt som digital libraries godt og positivt .

Biblioteksstyrelsen byder forslaget velkommen, men understreger samtidigt, at adgangen til digitaliseret materiale ikke alene skal gå via en enkeltstående portal. Det er en væsentlig forudsætning for udbredelsen og anvendelsen af digitaliseret materiale, at der er adgang til dette i flest mulige relevante sammenhænge. Initiativet bør i størst muligt omfang baseres på eksisterende internationale standarder. I den sammenhæng noterer Biblioteksstyrelsen med tilfredshed, at der lægges op til at bygge videre på TEL – The European Library – som netop bygger på anvendelse af internationale standarder.

Udvalget til Beskyttelse af Videnskabeligt Arbejde (UBVA), Forlæggerforeningen, Dansk Forfatterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Magasinpresses Udgiverforening, Danske Skønlitterære Forfattere, Danske Reklame- Relationsbureauers Brancheorganisation, Foreningen Danske Designere opfordrer til, at følgende principper respekteres:

- Enhver tilgængeliggørelse – herunder digital tilgængeliggørelse – af ophavsretsbeskyttede værker, kræver samtykke fra rettighedshaverne.
- Det offentlige skal afholde sig fra digital ikke-aftaledækket tilrådighedsstillelse af rettighedshaverproduceret indhold, på områder hvor rettighedshaverne har kommercielle interesser
- Én indgang til europæisk digitaliseret indhold skal ikke kun omfatte indhold udbudt vederlagsfrit af bibliotekerne, men også indhold udbudt af rettighedshaverne på kommercielle vilkår.

DR henviser til de synspunkter, DR fremsatte i forbindelse med den drøftelse af tilgængeliggørelse af bl.a. DRs arkiver, der fandt sted ved den sammenhængende revision af den danske pligtafleveringslov og ophavsretsloven. Ligeledes gør TV2. Deres udtalelser indgår i dokumentet fra Danske Mediers Forum. Heraf fremgår følgende:

De finder det vigtigt, at tilgængeliggørelse af materiale på ingen måde må stride mod udgiverens kommercielle interesse. Rettighedshavernes kommercielle interesser er centrale. Såfremt værker kan erhverves i almindelig handel, herunder ved køb på internet eller lignende, må det som alt overvejende hovedregel udelukke parallel tilgængeliggørelse gennem offentlige institutioner.

Dansk Musikforlæggerforening er positive over for The European Digital Library, men understreger, at de digitale biblioteker ikke må blive en konkurrent til forlagenes egne digitale tilbud, og rettighedshaverne skal ikke afstå fra deres retsmæssige vederlag i forbindelse med digitaliseringen.

Copy-Dan Billedkunst tilkendegiver den opfattelse, at det er af overordentlig stor betydning for billedkunstens mulighed for at overleve, dels ud fra en erhvervsmæssig vinkel, dels ud fra en kunstnerisk, at ophavretten beskyttes, også digitalt. Digital tilgængeliggørelse af billedkunst kræver altså samtykke fra rettighedshaverne. Ophavsrettens beskyttelse af billedkunsten er således med til at sikre, at billedkunsten fortsat kan blive en del af og inspirator for fremtidens danske innovationssamfund.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen finder, at digitalisering er en forudsætning for en moderne og tidssvarende bevaring og formidling af vores fælles kulturarv, der medvirker til udvikling af Danmark som et førende videnssamfund. En koordineret europæisk indsats på området kan være med til at skabe synergi og til at undgå, at medlemsstaterne laver dobbeltarbejde, og regeringen kan derfor støtte forslaget.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Alle medlemslande ser positivt på Kommissionens henstilling og forventes at tilslutte sig forslaget.

12. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Europaudvalget, men Kommissionens meddelelse om "i2010: Digitale Biblioteker" blev forelagt udvalget til orientering på mødet den 11. november 2005 forud for rådsmøde (uddannelse, ungdom og kultur) den 14.-15. november 2005 med forudgående fremsendelse af notat af 2. november 2005.

Ad 3. Europæisk Kulturhovedstad

a) Rådets afgørelse om Den Europæiske Kulturhovedstad for 2010

- Vedtagelse

b) Rådets afgørelse om udpegning af 2 jurymedlemmer i henhold fællesskabsaktionen "Europæisk kulturhovedstad"

- Vedtagelse

1. Resumé

De to punkter omfatter henholdsvis valg af Europæisk Kulturhovedstad for 2010 (Essen i Tyskland, Pécs i Ungarn og Istanbul i Tyrkiet) samt udpegning af to medlemmer til

juryen for valg af hovedstad for 2011 (i Finland og Estland). Begge punkter forventes vedtaget.

2. Baggrund og formål

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1419/99/ af 26. maj 1999 som ændret ved afgørelse 649/2005/ af 13. april 2005 omfatter fællesskabsaktionen Europæisk Kulturhovedstad.

Ifølge afgørelsen udpeger Rådet hvert år – efter et rotationsprincip mellem landene – to af de byer i medlemsstaterne, som har ansøgt om at blive Europæisk Kulturhovedstad. Endvidere kan tredjelande deltage i fællesskabsaktionen. Byerne udpeges normalt fire år, før de skal være hovedstad. Valget sker efter henstilling fra Kommissionen med baggrund i en indstilling fra en bedømmelsesjury med syv uafhængige eksperter inden for det kulturelle område. To medlemmer udpeges af Europa-Parlamentet, to af Rådet, to af Kommissionen og en af Regionsudvalget. Europa-Parlamentet har ret til at give en udtalelse om juryens indstilling. De to medlemsstater, der har formandskabet i løbet af et år, indstiller hver en person, som det følgende år skal indtræde som Rådets repræsentanter i juryen.

3. Indhold

a) Europæisk Kulturhovedstad for 2010

Ifølge ovennævnte rotationsprincip skal hovedstaden for 2010 være i Tyskland og Ungarn. Endvidere har Tyrkiet ansøgt om i 2010 at deltage i fællesskabsaktionen. Med baggrund i juryens indstilling henstiller Kommissionen, at Rådet udpeger Essen i Tyskland, Pécs i Ungarn og Istanbul i Tyrkiet som Europæisk Kulturhovedstad for 2010.

b) Udpegning af jurymedlemmer

De to formandskaber i 2006 (Østrig og Finland) forventes at indstille deres kandidater med henblik på udpegning til juryen for valg af Kulturhovedstad i 2011 (i Finland og Estland).

4. Nærhedsprincippet

Der er tale om en praktisk gennemførelse af en vedtaget retsakt.

5. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

6. Gældende dansk ret og konsekvenserne herfor

Forslaget har ingen konsekvenser.

7. Konsekvenser for statsfinanser, samfundsøkonomi og erhvervsliv

Udpegningerne har ingen væsentlige statsfinansielle konsekvenser, administrative konsekvenser for det offentlige eller konsekvenser for EU's budget.

8. Høring

Høring er ikke relevant, da der er tale om en praktisk gennemførelse af en vedtaget retsakt.

9. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan tage de foreslåede indstillinger til efterretning.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Indstillingerne forventes taget til efterretning.

11. Tidligere forelæggelse for Europaudvalget

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Europaudvalget, men aktiviteten Europæisk Kulturhovedstad har været forelagt udvalget ved flere tidligere lejligheder, senest til orientering på mødet den 11. maj 2006 forud for rådsmøde (uddannelse, ungdom og kultur) den 18.-19. maj 2006 med forudgående fremsendelse af notat af 1. maj 2006.

Ad 4. Rådets arbejdsplan for kultur 2005-2006

a) Kulturens økonomi i Europa

- Udveksling af synspunkter

1. Resumé

Rådets arbejdsplan for kultur er en "rullende dagsorden" for emner, som skiftende formandskaber, Kommission og medlemsstater kan undersøge nærmere m.h.p. bedre muligheder for konkret anvendelse af Traktatens kulturartikel. Formålet med punktet er at gøre status for fremskridt i behandlingen af et emne i arbejdsplanen for 2005-2006: Kulturens økonomi i Europa, herunder hvordan kultursektoren kan bidrage direkte til Lissabon-dagsordenen.

2. Baggrund, formål og indhold

Emnet vedr. kultursektorens mulige bidrag til Lissabon-strategien indgår i Rådets arbejdsplan for kultur 2005-2006. Som led heri har Kommissionen foranstaltet en uafhængig undersøgelse af, hvordan kultur- og kreative industrier allerede bidrager til Lissabon-målsætningerne. Undersøgelsens foreløbige resultater om sektorens bidrag til vækst og beskæftigelse samt forslag til direkte indlemmelse i Lissabon-strategien forventes at blive præsenteret og drøftet på rådsmødet på grundlag af spørgsmål fra formandskabet.

Den uafhængige undersøgelse bærer titlen "The Economy of Culture in Europe" og er endnu ikke fremlagt. På baggrund af foreløbige oplysninger kan det imidlertid nævnes, at følgende sektorer indgår i undersøgelsen:

- kulturelle kerneområder (bildende kunst, udøvende kunst og kulturbevaringsområdet)
- kulturindustrier (film og video, radio og tv, videospil, musik, bøger og tidsskrifter)
- kreative industrier og aktiviteter (design, arkitektur, reklame)

Undersøgelsen behandler metodespørgsmål, herunder problemer med at indfange data på området (f.eks. i relation til mikroindustrier) og opfordrer til yderligere udvikling af statistiske data, der kan forbedre en kortlægning af området.

Undersøgelsen fastslår, at den kulturelle og kreative sektor de seneste år har tegnet sig for en betydelig omsætning, økonomisk vækst og vækst i beskæftigelsen. Der peges endvidere på, at sektoren har et stort vækstpotentiale, som bør udnyttes yderligere. Det anbefales derfor, at sektoren indlemmes direkte i Lissabon-strategien.

Formålet med punktet er dels at drøfte mulige forslag og anbefalinger til, hvordan kultur mest hensigtsmæssigt kan indlemmes i Lissabon-processen, dels at støtte Kommissionens forberedelser af en generel meddelelse om kultur, som er bebudet til foråret 2007. Udvekslingen formodes endvidere at give mulige pejlemærker for en kommende arbejdsplan for kultur.

I drøftelsen forventes inddraget resultater fra formandskabskonferencer afholdt under østrigsk og finsk formandskab om kultursektorens og indholdsproduktionens betydning for Europas vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne.

Punktet står i forlængelse af det østrigske og finske formandskabs generelle program, herunder at sikre en fortsat og bæredygtig gennemførelse af arbejdsplanen for kultur 2005-2006 og fremme Lissabon-dagsordenen i Det Europæiske Råd og i relevante rådsformationer.

3. Nærhedsprincippet

Formålet med behandlingen af emner i arbejdsplanen er at undersøge og overveje bedre muligheder for konkret anvendelse af Traktatens kulturartikel, herunder stk. 4, hvorefter Fællesskabet tager hensyn til kulturelle aspekter i henhold til andre bestemmelser i Traktaten. Regeringen finder, at nærhedsprincippet er overholdt, idet sådanne drøftelser, undersøgelser mv. er relevante m.h.p. konkret udmøntning af kulturartiklen.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Gældende dansk ret og konsekvenser herfor

Ikke relevant.

6. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne og samfundsøkonomien

Udvekslingen af synspunkter har ingen væsentlige statsfinansielle konsekvenser, administrative konsekvenser for det offentlige eller konsekvenser for EU's budget.

7. Høring

Undersøgelsen vedr. kulturens økonomi i Europa er endnu ikke fremlagt og er derfor ikke sendt i høring.

8. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen forholder sig positivt til at drøfte den kulturelle og kreative sektors mulige bidrag til de eksisterende Lissabon-målsætninger.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Alle lande forventes at bidrage positivt til drøftelsen af emnet vedr. kulturens økonomi i Europa og den kulturelle og kreative sektors mulige bidrag til Lissabon-processen.

10. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslag til Rådets konklusioner om arbejdsplanen for kultur 2005-2006 har været forelagt udvalget til orientering på mødet den 12. november 2004 forud for rådsmøde (uddannelse, ungdom og kultur) den 15.-16. november 2004 med forudgående notat af 4. november 2004. Herudover har emnet vedr. kreative industrier i Europa været forelagt udvalget til orientering den 11. maj 2006 forud for rådsmøde (uddannelse, ungdom og kultur) den 18.-19. maj 2006 med forudgående fremsendelse af notat af 1. maj 2006.